

ΕΤΟΣ 69ο

15 Αύγουστου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 33 (3559)

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Μυστήριο μέγα ο θάνατος. Άδιανόητο και άκατανόητο. Ένω γνωρίζουμε ότι δεν θά τον αποφύγουμε, θέλουμε να πιστεύουμε ότι θά ζούμε για πάντα. Θάνατος και ζωή όμως μοιάζουν σε ένα χαρακτηριστικό: τήν κένωση, τό άδειασμα πού γίνεται έξοδος. Ζωή δεν είναι μόνο ή επιβίωση. Η ζωή έχει νόημα μόνο όταν σχετιζόμαστε με τόν άλλο, τόν κόσμο, τόν Θεό. Καί για να υπάρξει σχέση, προϋποτίθεται ή έξοδος από τό εγώ, τό μοίρασμα, τό άνοιγμα τής ύπαρξης. Καί όσο άδειάζουμε από τό εγώ μας, μεταμορφωνόμαστε σε υπάρξεις πού αγαπούν.

‘Ο καλλιτέχνης και τό έργο του

Είναί όπως ο καλλιτέχνης. Όταν δημιουργεί, παίρνει τήν ιδέα του, τό νόημά της, τής δίνει υπόσταση, τήν κάνει ενέργεια, άδειάζει ο ίδιος και δημιουργεί ένα έργο τέχνης. Τό αποτέλεσμα τής ενέργειας είναι δικό του, διότι αυτός τό δημιούργησε και τό όνομά του φέρει, όμως τή στιγμή πού μ’ αυτό πραγματοποιεί έξοδο στον κόσμο, έμφανίζοντάς το, δημιουργεί τίς προϋποθέσεις για να βρεθεί σε κοινωνία με τούς συνανθρώπους του. Βλέπουν τό έργο του, τό αφήνουν να μιλήσει στην καρδιά τους, τό αποδέχονται ή τό απορρίπτουν ή άδιαφορούν γι’ αυτό. Όλα ξεκινούν από τήν κένωση, από τήν άπόφαση να μην κρατήσει ο καλλιτέχνης αυτό πού έχει εντός του μόνο για τόν εαυτό του. Άλλωστε, ό,τι δεν ακολουθεί τήν όδό τής έξόδου, χάνεται, γιατί κανείς δεν μαθαίνει ότι υπήρξε, κανείς δεν σχετίστηκε με τόν δημιουργό του. Άλλά και όταν ο καλλιτέχνης πεθάνει, τό έργο του και μέσω αυτού και ο ίδιος, άκόμη κι αν δεν μπορεί να συμμετάσχει σωματικά, θά παραμείνει σε σχέση με τόν κόσμο και τήν ιστορία.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Φιλίπ. β' 5-11)

Τό παράδειγμα τῆς ταπεινοφροσύνης τοῦ Χριστοῦ

Ἀδελφοί, τοῦτο γάρ φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὁ καί ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῶ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὔρεθείς ὡς ἄνθρωπος ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

Τά πάντα παρελθόν;

Ὁ θάνατος εἶναι κένωση. Μόνο πού εἶναι ὀριστική. Μετά τήν ἔξοδο τῆς ψυχῆς ἀπό τό σῶμα ὁ ἄνθρωπος παύει νά ἐνεργεῖ. Ὁ νοῦς σταματᾶ νά λειτουργεῖ. Οἱ αἰσθήσεις νεκρώνουν. Τά πάντα σταματοῦν ὀριστικά. Καί ἡ κένωση εἶναι ὀριστική, καθὼς βγαίνουμε ἀπό τόν χρόνο καί τόν τρόπο πού γνωρίζουμε. Τά πάντα γίνονται παρελθόν. Τό πρόσωπο εἶναι μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο, ἀλλά φαίνεται νά ἐπιστρέφει στό «μή εἶναι». Γι' αὐτό καί οἱ ἄνθρωποι θρηνοῦμε στόν θάνατο. Διότι μᾶς στερεῖ τή δυνατότητα τῆς κοινωνίας μέ αὐτούς πού ἀγαποῦμε. Καί φοβόμαστε καί τή δική μας κένωση. Φοβόμαστε τό «μηδέν». Φοβόμαστε τήν ἀπουσία σχέσης. Τήν ἀνυπαρξία.

Ἡ ζωηφόρος κένωση

Ἡ πίστη ἔρχεται νά μᾶς δώσει μιά ἄλλη θέαση τοῦ θανάτου. Αὐτήν τῆς ζωηφόρου κενώσεως. Δέν εἶναι τό τέρμα τῆς ζωῆς ὁ θάνατος, ἀλλά τό πέρασμα σέ μίαν ἄλλη, τό Πάσχα στήν αἰωνιότητα. Τό παράδοξο εἶναι ὅτι ἡ κένωση συνεχίζεται. Αὐτό σπουδάζουμε στό πρόσωπα τῆς Παναγίας καί τῶν Ἁγίων μας. Φεύγουν ἀπό αὐτόν τόν κόσμο, ἀλλά δέν παύουν νά τόν ἀγαποῦν. Μεσιτεύουν γιά ἐμᾶς στόν Θεό. Θαυματουργοῦν γιά χάρι μας, πού σημαίνει ὅτι καί κρατοῦν ἀκέραιη τή σχέση μαζί μας καί συνεχίζουν διά τῆς ἀγάπης νά ἐνεργοῦν τόσο πρὸς τόν Θεό, ὅσο καί πρὸς τόν κόσμο γιά ἐμᾶς. Κύρια ἀποστολή τους ἐξακολουθεῖ νά εἶναι τό νά

Ἀναζητήστε τίς νέες ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
στό ἠλεκτρονικό βιβλιοπωλεῖο: www.apostoliki-diakonia.com.gr

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, νά ἔχετε τό φρόνημα πού εἶχε καί ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος, παρ' ὄλον ὅτι εἶχε τόν θεῖο τρόπο υπάρξεως, δέν θεώρησε τήν ἰσότητά του μέ τόν Θεό προϊόν ἀρπαγῆς, ἀλλ' ὁ ἴδιος μέ τή θέλησή του ἀπέβαλε τόν θεῖο τρόπο υπάρξεως καί προσέλαβε τή μορφή κτίσματος, γενόμενος ὁμοιος μέ ἀνθρώπους, καί ἀφοῦ πῆρε τό σχῆμα τοῦ ἀνθρώπου (ἐξωτερικά), ταπεινώθηκε μέ τή θέλησή του σέ σημεῖο νά ὑποβληθεῖ ἀκόμα καί στόν θάνατο, καί μάλιστα θάνατο ἐπί τοῦ σταυροῦ. Γι' αὐτό καί ὁ Θεός τόν δόξασε καί ὡς ἄνθρωπο πάρα πολύ, καί τοῦ χάρισε ὄνομα ἀνώτερο ἀπό κάθε ἄλλο ὄνομα, ὥστε στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ νά ὑποκλιθοῦν ὅλα τά ὄντα, ἐπουράνια καί ἐπίγεια καί καταχθόνια, καί κάθε γλώσσα νά ὁμολογήσει ὅτι Κύριος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, γιά νά δοξάζεται τοιοῦτοτρόπως ὁ Θεός Πατέρας.

(Από τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

λυτρώσουν «ἐκ θανάτου τάς ψυχάς ἡμῶν». Μᾶς ἀγαποῦν καί παρακαλοῦν. Ἐμφανίζονται, διορθώνουν, διδάσκουν, θεραπεύουν, καθιστώντας τόν θάνατο ζωή. Ἐνώ οἱ ἴδιοι «τελειοῦνται», γίνονται δηλαδή τέλειοι πορευόμενοι στό φῶς καί στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἐξακολουθοῦν νά κενώνονται, ἀφήνοντας ἀποτυπώματα τῆς δικῆς του ἀγάπης πρὸς ὅλους ἐμᾶς.

Μέ τή δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὄντας μέλη τῆς Ἐκκλησίας, μπορούμε κι ἐμεῖς νά ζήσουμε αὐτό τό μέγα μυστήριο. Ἀρκεῖ νά πιστεύουμε, ὅπως ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος καί οἱ Ἅγιοι, στόν Θεό. Νά μήν ἀπογοητευόμαστε ἀπό τούς σταυρούς τῆς ζωῆς. Ἀπό τά πάθη καί τά λάθη μας. Ἀπό τήν ἐγκατάλειψη τῶν ἀνθρώπων. Ἀπό τήν αἴσθησι τῆς ματαιότητος. Ὅπως ὁ Χριστός πρῶτος «τά ἀπαρνήθηκε ὅλα, ἀδειάζοντας ἀπό τόν ἑαυτό του, ἔγινε δοῦλος, προσέλαβε τό σχῆμα τοῦ ἀνθρώπου καί ὄντας πραγματικός ἄνθρωπος, ταπεινώθηκε θεληματικά ὑπακούοντας μέχρι θανάτου, καί μάλιστα θανάτου σταυρικοῦ» (Φιλ. 2,7-8), ἔτσι κι ἐμεῖς.

Γι' αὐτό καί ἐορτάζουμε στήν Ἐκκλησία ὄχι τόσο ἢ ὄχι μόνο τή γεννήσι τῆς Παναγίας καί τῶν Ἁγίων, ἀλλά, κυρίως, τήν κοίμησή τους. Γιατί εἶναι ἡ ἀπόδειξι ὅτι ἀκόμη κι ἂν τό σῶμα νεκρώνεται καί ἡ ψυχὴ φεύγει ἀπό τή ζωή, ὁ ἄνθρωπος δέν παύει νά ὑφίσταται. Τίποτε δέν εἶναι παρελθόν, ἀλλά τά πάντα γίνονται παρόν καί αἰωνιότητα. Ἄν ποῦμε ἐλεύθερα τό «Ναί» στόν Θεό, ὅπως ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος καί οἱ Ἅγιοι, τότε ἡ κένωσι ἀπό τόν ἐγκεντρισμό τοῦ «μποροῦμε χωρὶς Θεό», καθιστᾶ τή ζωὴ καί τόν θάνατο Πάσχα, Ἀνάστασι καί Ἀγάπη.

π. Θ.Μ.

15 Αὐγούστου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ
† Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Ἦχος: βαρύς – Ἐωθινόν:- – Ἀπόστολος: Φίλιπ. β΄ 5-11 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ι΄ 38-42, ια΄ 27-28.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Αὐγούστου, Θ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. γ΄ 9-17 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ιδ΄ 22-34.

**Νέα πολυτελής ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
Συναξαριστικῶς εἰκονογραφημένους τόμος**

**Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου -
Χρύσας Μαλτέζου - Ἐνρίκο Μορίνι**

**ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΛΕΙΨΑΝΑ
ΑΓΙΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΣΤΗ ΒΕΝΕΤΙΑ
(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 20x27, σελ. 416)**

Ἡ παροῦσα πολυτελής ἔκδοση παρουσιάζει κατ' ἀρχάς τὴ Βενετία ὡς «τό μικρὸ Βυζάντιο», μὲ τὸ περίγραμμα τῶν σχέσεων Βυζαντίου καὶ Βενετίας μέχρι τὴν Δ΄ Σταυροφορία καὶ ἱερά Λείψανα «ἀγνώστων» ἁγίων στὴ Χριστιανικὴ Δύση. Τὸ Β΄ μέρος ἐπικεντρώνεται σὲ εἰκόνες τῆς Παναγίας μὲ δική τους ἱστορία, ὡς ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας Νικοποιοῦ, τῆς Παναγίας Κρυπτῆς, τῆς Παναγίας Μεσοπαντίτισσας καὶ ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Φλαγγινιανοῦ Ἑλληνομουσείου. Καὶ τὸ Γ΄ μέρος περιλαμβάνει μελέτη γιὰ τὰ λείψανα Ἁγίων στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Βενετίας - Nazione Greca καὶ Cose Sacre, καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ Συναξάρια καὶ τὶς «ἱστορικὲς περιπέτειες» τῶν ἱερῶν λειψάνων 36 Ἁγίων, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Σκοπὸς τῆς παρούσας ἐκδόσεως εἶναι νὰ προβάλλει τὶς εἰκόνες τῆς Παναγίας καὶ τοὺς βίους τῶν Ἁγίων ὡς πρότυπα γιὰ τὴ σχέση καὶ τὴ στάση τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι στὸν Θεὸ καὶ νὰ μᾶς γνωρίσει τὴν ἱστορία καὶ τὸν πολιτισμὸ, τὴν ἐπιστημονικὴ - ἱστορικὴ θεώρηση τῆς «μετακομιδῆς» τῶν ἱερῶν λειψάνων Ἁγίων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς στὴ Βενετία τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν περίοδο τῶν βυζαντινῶν χρόνων καὶ ἰδιαίτερα μετὰ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τοὺς Φράγκους, τὸ ἔτος 1204 μ.Χ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
